

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VI / 2011

NOVEMBER - DECEMBER

ZA ČO VĎAČÍME REFORMÁCII?

Reformácii môžeme ďakovať za to, že máme Bibliu vo svojej rodnej reči a v nej čisté Božie slovo, ktoré je pre nás prameňom viery a pravidlom života:

- V ňom poznávame Boha a sami seba. V ňom poznávame, čo nám Pán Boh dáva a čo od nás očakáva. Poznanie Božieho slova nás chráni pred upadnutím našej viery do povery.
- V Biblii poznávame Boha ako svojho Stvoriteľa, ktorý sa stará o nás a o celý svet.
- Poznávame Pána Ježiša ako jediného Pána cirkvi a Spasiteľa sveta. Veríme, že človek môže byť ospravedlnený a spasený len z Božej milosti, a to vierou v Ježiša Krista.
- Máme dve sviatosti, ktoré ustanovil Pán Ježiš Kristus: Krst svätý a Večeru Pánovu. Tieto sviatosti prisluhujeme tak, ako ich nariadil sám Pán.
- Vďaka reformácii máme služby Božie v materinskej reči a Bibliu v každej našej rodine.
- Tešíme sa zo slobody svedomia, ktorú máme pred Bohom a ktorá nás vedie k láske a znášateľnosti s druhými ľuďmi.

Toto je ovocie reformácie, preto si ju vďačne každý rok pripomíname. Dielo reformácie si najviac uctíme tým, že budeme nasledovať Lutherovu smelú vieru, jeho lásku a horlivosť podriadiť sa Božiemu slovu, neustále vzdelávanie sa vo viere, radosť zo spasenia a ochotu slúžiť svojimi darmi v cirkevnom zbore, kde nás Pán Boh postavil. Nech nám k tomu Pán Boh pomáha!

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Martin Luther

Milý človeče! Ty hľadáš pokoj, ktorý dáva svet. A vari nevieš, že Boh je ľudom zvláštny preto, že svoj pokoj dal tam, kde žiadneho pokoja niet - totiž uprostred rozličného pokušenia? Sám hovorí: „Vládni uprostred svojich nepriateľov!“ (Ž 110:2) Pokoj má ten, ktorého všetci a všetko znepokojujú, ale všetko v tichosti a pokojne vydrží a pretrpí. Ty hovoríš s Izraelom: “pokoj,

Katarína Slučiaková

Naša najmladšia vnučka sa tohto roku prihlásila na strednú školu a aj na vyučovanie evanjelického náboženstva. V tretí vyučovací deň triedny profesor študentom oznámil, že v tomto školskom roku sa na škole bude vyučovať rímskokatolícke náboženstvo a etika. Evanjelické náboženstvo sa vyučovať nemôže, lebo z celej školy, zo všetkých ročníkov je prihlásená iba jedna žiačka. (Pomenoval ju) Žiaden iný dôvod neuviedol.

Konštatovanie skutkového stavu sa nás evanjelikov dotýka o čosi viac. V prvom rade je to neúcta k hodnotám a výtvarným reformácie. Výtvarným našich slávnych predkov, obhajcov pravého učenia, ktorí pravdu Božiu vzdelávaním sa vytrvalo hľadali, jej sa učili a verne sa jej pridržali až do svojej smrti. V niektorých prípadoch až do potupnej smrti vo vyhnanstve.

pokoj,“ ale niet žiadneho pokoja. Hovor radšej s Kristom: „Križ, križ,“ ale niet žiadneho križa, pretože križ prestáva byť križom, keď s radosťou voláš: „Požehnaný križ, niet v tebe rovného dreva.“ Keby sme vlastnou zásluhou mohli prísť k pokojnému svedomiu, načo by prišiel z neba Kristus, aby zomrel za nás a z mŕtvych vstal? Preto je Kristus náš Pokoj. Spravodlivý z tejto viery bude žiť.

Nemôžem sa ubrániť presvedčeniu, že viacerí evanjelickí študenti svoje zaradenie na hodinu etiky prijali s nevôľou, len ako východisko z núdze a radšej by prijali evanjelické náboženstvo. Lenže pre menšinové postavenie našej cirkvi sa v novom školskom prostredí cítia ako roztratená junač.

Roztratená junač, ktorej treba pomôcť. V prvom rade by táto pomoc mala prichádzať od rodičov, starých rodičov, blízkeho príbuzenstva, ale aj okolostojacich, ktorí vlohy pre takúto pomoc dostali darom zhora. Zvlášť o to naliehavejšie teraz, keď ľahostajnosť a vlažnosť evanjelikov k vlastnej cirkvi rozoberajú už aj niektorí komentátori v mienkotvorných novinách.

„Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť“ - týmto zasľúbením z Písma sa Pán Boh priznáva k dieľu bohobojného muža, služobníka Pánovho, protestantského biskupa

Cirkvi českobratskej, múdreho učenca a exulanta Jana Amosa Komenského. Z Božej svätej a zvrchovanej vôle sa stal učiteľom národov. S tým nemohli urobiť nič ani tí mocní sveta, ktorí si nikdy nedokázali pripustiť a priznať, že reformácia stredovekej cirkvi bola nevyhnutná a že počínajúc reformáciou sa aj rímskokatolícka cirkev v mnohom napravila. Výsadou reformácie bolo upevňovanie vedomostí na všetkých typoch škôl, a to aj po duchovnej stránke. Žiaľ, ako keby iba bolo.

Na záver moje subjektívne, rozpačité zamyslenie. Za stav, popísaný v úvode, nemôžeme pripísať vinu iba deťom. Pred nástupom do novej školy vyznačujú v zápisnom liste jednu z dvoch možností: náboženská výchova alebo etika. Za náboženskú výchovu

sa priestor na rozlišovanie vierovyznania nedáva. Naša vnučka dopísala „evanjelická.“ Či iba preto je považovaná za jedinú prihlásenú na evanjelické náboženstvo, neviem. Nech nás neodrádza, že v súčasnej dobe sú v Poprade na stredných školách – až na jednu výnimku – dvere pre vyučovanie evanjelického náboženstva zatvorené. Máme predsa zaslúbenie Pána Ježiša Krista: „Klopte a otvoria vám.“ Otvoria nám, keď budú pribúdať deti z nášho cirkevného zboru, ale aj deti z evanjelických rodín z okolitých obcí, hlásiacich sa písomne na evanjelické náboženstvo. Nemusí byť na prekážku, že v príslušnom riadku sa takáto predtlač nenachádza. Treba využiť voľné miesto pod ním. Zápisné listy tvoria súčasť spisovej dokumentácie školy a nedajú sa spochybníť.

HERĽANY 2011

Mária Bobovská

Ako každý rok, 10 - 14. októbra sa opäť v Herľanoch konal Biblicko-rekreačný týždeň Modlitebného spoločenstva ECAV a jeho témou boli sviatosti. Z nášho cirkevného zboru sa zúčastnili tri sestry. V radostnom spoločenstve sme Božím slovom, modlitbami i spevom chválili a oslavovali nášho Pána. Všetci sa potrebujeme neustále vzdelávať v Božom slove a v súčasnosti je práve téma sviatostí veľmi potrebná a aktuálna.

Slová Pána Ježiša, ktorými ustanovil Krst svätý sú v Matúšovom evanjeliu (Mt 28:19): „ ... čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca, Syna i Ducha Svätého ...“

Boh je Stvoriteľ aj dieťaťa a v cirkvi je dieťaťko krstom prijaté medzi deti Božie. Krstom dostane dar Ducha Svätého, Jeho pečať. Rodičia a krstní rodičia sľubujú, že sa budú verne starať o telesný a duševný život dieťaťka. Sami by to nedokázali, preto prosia Pána o silu, múdrosť a trpezlivosť pri tejto dôležitej a zodpovednej úlo-

he. Všetci potrebujeme Božiu pomoc, preto úprimne prosíme, aby dieťaťko požehnal Pán svojimi darmi. Dôležité je vedieť, že viacnásobný krst je nesprávny; jeden krst postačuje.

Ježišove slová ustanovenia Večere Pánovej sú v Markovom evanjeliu zapísané takto: „Vezmite, jedzte: toto je moje telo, ... toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých“ (Mk 14:22,24). Pri Večeri Pánovej je Kristus prítomný nielen duchovne, ale aj telesne. Jeho pravé telo a pravú krv prijímame pod spôsobom chleba a vína (1K 11:29, Mt 26:26,28). Večera Pánova je sviatosť, v ktorej prijímame odpustenie hriechov a zmierenie s Bohom. K tomu, aby sme túto Božiu milosť naozaj dosiahli, sa vyžaduje kajúce a veriace srdce a primeraná

duchovná príprava. V opačnom prípade prijímame pravé telo a krv nehodne, na svoje odsúdenie (1K 11: 28-29). Večera Pánova je znak našej vďačnosti za Kristovu golgotskú obeť, robíme to na Jeho pamiatku. Obeť zmierenia za naše hriechy vykonal raz a navždy Pán Ježiš Kristus. V rímskokatolíckej cirkvi odôvodňujú odňatie kalicha laikom vysvetlením, že v tele Kristovom je zároveň aj krv.

Veľkým obohatením boli aj semináre na tieto témy: vznik a dôvod konfirmácie; rozvod - diablove zbraň; spoveď; manželstvo ako sviatosť?; misia Ochranovskej jednoty. Misijné služby Božie boli v Kysaku a v piatok, záverečný deň pobytu, bola v rannej pobožnosti prislúžená sviatosť Večere Pánovej.

TOTO JE DEŇ, KTORÝ UČINIL HOSPODIN

Zuzana Hybenová

Radostne zneli zvony, ktoré v sobotu 24. septembra zvolávali evanjelikov (i katolíkov) do chrámu, a to nielen z Partizánskej Lupče, ale aj z dcérocirkvi Dúbrava, fliálok Potok, Krmeš a ďalších. Veď do chrámu vstupoval ich milovaný brat farár Ján Molčan ku svojej prvej inštalácii. V chráme ho vítal Posaunenchor z Mníška nad Hnilcom a predvoj tvoril veľký zástup detí a školákov. A za nimi išli hostia - bratia farári na čele s biskupom VD bratom S. Sabolom. Ešte pred milým pri-

vítaním prítomných zborovou dozorkyňou, zazneli slová vďaky z úst malej školáčky s úprimným vyznaním, že ich brat farár je nielen ich učiteľ, ale aj priateľ.

Akt inštalácie vykonala seniorka LOS sestra K. Hudáková príhovorom na text slova Božieho Mt 20:28 a 9:9. Konštatovala, že brat farár J. Molčan v krátkom čase dokázal zveľadiť cirkevný zbor duchovne i hospodársky, ale zásluhy nie sú naše, ľudské. Pán Ježiš nám ukazuje čo sa má robiť a treba počúvať Jeho hlas. Na záver zaželala, aby Pán Ježiš tu aj naďalej konal svo-

je dielo.

Zvestou Božieho slova poslužil biskup S. Sabol (Sk 4:29-31). Ocenil, že vo vzájomnej dôvere veľa vykonali, ale najťažší zápas o každého člena v cirkevnom zbore je ešte len pred nimi. Zároveň vyzval, aby v službe nebol len farár, ale všetci cirkevníci.

Vzácne boli aj pozdravy ďalších

hostí. Starosta obce vyznal, že brat farár priniesol do obce radosť, pohodu a aj porozumenie medzi denomináciami, čo potvrdil aj rímsko-katolícky farár.

Boli sme radi, že tejto milej slávnosti sa mohol zúčastniť aj náš spevokol a piesňami sme tiež prispeli k slávnostnej atmosfére tohto dňa.

SUDÁN - ZVLÁŠTNA KRAJINA

Zuzana Hybenová

Sudán je najväčší štát Afriky. Má 40 miliónov obyvateľov, z toho 4. milióny žijú v hlavnom meste Chartúm, alebo v jeho okolí. Negramotnosť je tu veľká, 29 % mužov a 51 % žien nevie čítať. V júli t. r. sa tento štát rozdelil na Južný a Severný Sudán. V oboch však zúri vojna. V Južnom Sudáne medzi sebou bojujú rôzne etniká a v Severnom Sudáne bojuje islamská, pôvodom arabská vláda, s Južanmi milotského pôvodu. V dôsledku desiatky rokov trvajúcej občianskej vojny, žijú okolo sudánskeho hlavného mesta v ťažkých podmienkach 2 milióny utečencov z juhu a západu krajiny. Lekárska starostlivosť o nich je veľmi problematická. Misia na Níle (MN) v roku 1955 otvorila v Chartúme kliniku Abu Rof. Ročne tu nájde lekársku starostlivosť okolo 20 tisíc ľudí za dostupné ceny, čo je možné len vďaka darcom, ktorí prispievajú na činnosť MN. Klinika Abu Rof je súčasne i miesto vzdelávania. Ľudia sú vyučovaní o základoch zdra-

via, výživy, hygieny, HIV AIDS, plánovania rodiny, atď. Klinika je taká známa, že tu hľadajú pomoc aj pacienti, ktorí sú inde už odpísaní. Prichádzajú tu ťažko podvyživené deti. Niektoré z nich nevážia ani 60 % z toho, koľko váži zdravé dieťa v tom istom veku, čím je ich život v akútnom ohrození. Mnohých spolupracovníkov si vychovávajú pracovníci misie sami. Títo ľudia si potom vedia prácu vážiť a pracujú s veľkým zanietením.

Jedna z obetavých pracovníčok MN Tabea Roth informuje: Od januára 2008 som v Abu Rof doma. Milujem sudánsku kultúru a teším sa z pestrých šiat žien a bielych rúch mužov. Hoci mi rozdiely oproti Európe pripadajú obrovské, aj sem sa stále viac tlačí globalizácia. Život v hlavnom meste je neskutočne drahý. Občas sa sami seba pýtame, ako dokážu jednoduchí ľudia prežiť? Skromná denná mzda je okolo 6,56 €, ale už len cesta otca rodiny za prácou v preplnenom autobuse stojí 2,05 €. V takýchto pomeroch musí aj matka zarábať peniaze, aby

mohli zaopatríť mnohodesnú rodinu. Často nie je z finančných dôvodov možné, aby mohli všetky deti chodiť do školy.

Väčšina rodín žije na chlebe a fazuli, lebo sú cenovo najvýhodnejšie a dobre zasýtia. Zelenina a ovocie sú také drahé, že matky radšej kúpia mäso a vajcia, keď majú peniaze.

Ak v takejto chudobe stratí rodina otca, núdza je veľká. Avšak ochota Sudáncov je dojímavá. Deti a matky sa

starajú o seba navzájom. Prítomní sa cítia navzájom za seba zodpovední. Často pomáhajú aj susedia, napriek vlastnej chudobe.

Aj v Afrike sa môže Európan všetličomu priučiť. Pouvažujme či nám nechýba skromnosť a spokojnosť s tým čo máme a vzájomná pomoc a súdržnosť rodiny a blízkych okolo v ťažkých chvíľach. Máme za čo Pánu Bohu ďakovať. Nezabúdajme na to!

AFRIKA A NAŠE SESTRY

Zuzana Hybenová

Štyri sestry z nášho SEŽ stále zhotovujú do Afriky pletené, háčkové a šité veci, ktoré sú tam veľmi potrebné a žiadané. Príležitostne pomôžu aj ďalšie sestry. Každý mesiac odošleme balík s takýmito potrebnými vecami vážiaci do 10 kg. Za deväť mesiacov t. r. sme odoslali 125 ks svetríkov a vestičiek, 42 ks vlnených a 9 bavlnených prikrývok, 21 čiapočiek a 20 papučiek. Všetko pripravujeme s láskou a odosielame s modlitbami.

Sestra Emmy Roth nám za to píše ďakovné listy. Citujem z jej posledného: „Aký pôžitok bol zase otvárať vaše balíky. Znovu sa tam objavovali poklady. Veľmi pekne vám za ne ďakujeme, za háčkové deky, mäkučké pletené pulóvre s peknými vzorkami. Zvlášť si ceníme, že sú medzi nimi aj

väčšie. Srdečná vďaka aj za malé a veľké vesty, veselo pásikované, tiež ďakujeme za látkové deky starostlivo ušité, za papučky a čiapočky, všetko sa na mňa díva s láskou. Áno, veľa dobrých myšlienok a modlitieb je do nich zapracované. Veľmi potrebujeme Božie požehnanie a vedenie našich myšlienok a skutkov. Vám prajeme hojnosť Božieho požehnanie a všetko dobré.“

Takýto list poteší a povzbudí do ďalšej práce. A na vás, ktorí čítate tieto riadky, sa obraciame s prosbou: ak pri predvianočnom upratovaní nájdete aj nepotrebnú pletaciu vlnu, vezďte, že máme pre ňu využitie a môžete ju priniesť do farskej kancelárie. Za pomoc všetkým ochotným darcom v mene afrických žien a detí ďakujeme.

Chcem ešte pripomenúť, aby ste v modlitebných chvíľkach nezabúdali ani na misionárov a ďalších pracovní-

kov, ktorí sú ochotní konať túto ťažkú službu v Afrike. Pomôžu aj naše skromné milodary, pretože finančná

pomoc je tam veľmi potrebná. Za pochopenie a pomoc ďakujeme.

UDALOSTI V CIRKEVNOM ZBORE

V septembri začína nový školský rok a žiaci sa začínajú učiť a poznávať to, čo je pre nich doteraz neznáme. Začala sa tiež výučba náboženstva a konfirmačná príprava. Teší nás, že žiaci poznávajú Pána Ježiša Krista ako nášho Spasiteľa a Vykupiteľa. Nech ich v tom posilňuje Duch Svätý.

Aj nám starším sa treba vzdelávať najmä v poznávaní toho, čo nám hovorí Boh vo svojom Slove. Veľmi dobrá príležitosť sa ponúka na biblických hodinách, ktoré začali 8. septembra. Brat farár vynikajúcim spôsobom zrozumiteľne podáva vysvetlenie k 1. listu apoštola Petra. Apoštol v úvode listu pozdravuje po prenasledovaní rozptýlených židov v diaspóre, ktorú tvorili Pont, Galácia, Kapadócia, Malá Ázia a Bytínia. Potom ich povzbudzuje pre živú nádej k neporušiteľnému, nepoškrvnenému a nevädúcemu dedičstvu, odloženému v nebesiach. Mnohému sa nám treba učiť, lebo mnoho platí aj pre nás. Nepremeškajme teda príležitosť lepšie porozumieť Božiemu slovu!

Už tradične sa 15. septembra koná Deň Tatranského seniorátu. Ten tohoročný sa konal v evanjelickom kostole v Gerlachove. Téma stretnutia

bola: Zachránení v Kristovi pre službu v cirkvi, vyplývajúca z listu Efezským 2:8-10. Program pozostával z práce v skupinách, v ktorých sa zamýšľali nad témou dňa osobitne deti, mládež, stredná generácia a staršia generácia. Po výbornom guláši v školskej záhrade nasledovali reflexie zo skupín, program detí, piesne a modlitby. Gerlachovský CZ bol vynikajúci hosťiteľ, čo ocenili všetci zúčastnení.

Stretnutie žien Evanjelickej aliance sa uskutočnilo v Račkovej doline 21.-25. septembra. Téma stretnutia bola: Život v radosi a slobode a to v súkromí, v spoločnosti a spoločenstve. Prítomné sestry sa uistili, že jediným prameňom pravej radosi je Boh, lebo len On ponúka tie duchovné hodnoty, o ktorých sa mylne domnievame, že ich nájdeme na tejto zemi a ide o spokojnosť, istotu, pokoj a nádej pre budúcnosť. Ani jeden z týchto darov nenájdeme v práci, medziľudských vzťahoch, peniazoch, moci či postavení. Dáva nám ich jedine náš nebeský Otec, náš Pán a Boh.

24. septembra bola v Partizánskej Ľupči slávnostná inštalácia zborového farára Jána Molčana. Na túto slávnosť bol pozvaný aj náš zborový spevokol

a ďalší cirkevníci. Zborový spevokol zaspieval Dvořákovu Largo, ku ktorému príhodný text napísal brat farár V. Blažko. Piesňou bola vyspievaná sláva všemocnému Bohu, vďaka za kazateľa a prosba, aby ho ďalej sprevádzal svojou milosťou! Nech milostivý Pán Boh žehná službu brata farára Molčana.

V nedeľu 2. októbra sme mali vzácnu návštevu v osobe brata emeritného biskupa Júliusa Fila, ktorý slúžil liturgiou spolu s našim bratom farárom a tiež kázňou Božieho slova. Kázeň v nedeľu, keď sme ďakovali za úrody zeme, brat biskup založil na texte 2Kor 9:6-15. Mali by sme sa zamyslieť ako osláviť tento sviatok, aby sme nemysleli len na seba a svoje úspechy. Lebo Boh dáva množstvo darov do nášho života, práve On je bohatý vo svojej milosti. Dáva nám dostatok všetkého, aby sme mali v srdci pokoj a boli sme vďační. Nezabúdajme ďakovať Pánu Bohu za všetky Jeho bohaté dary.

Členky nášho MoS sa v nedeľné odopoludnie 16. októbra zúčastnili seniorského stretnutia MoS, ktoré sa konalo v mládežníckom centre vo Veľkom Slavkove. Toto stretnutie malo nevšednú hostku, mladú sestru z CZ Batizovce Zuzanu Kovalčíkovú. Napriek svojej mladosti má za sebou misijné pôsobenie v africkej Zambii, kde bola vyslaná nemeckou kresťanskou misijnou organizáciou. Zaujímavé rozprávanie sprevádzala videoprezentácia, ktorou prítomným plasticke priblížila prácu misionárky a život

v tejto nám vzdialenej krajine. (Podrobnejšie v článku na inom mieste.)

Nedeľa 23. októbra popoludní bola vyhradená pre jubilantov CZ. Tí, ktorým to zdravotný stav dovoľuje a mohli prísť, sa najskôr stretli v kostole, aby prijali sviatosť Večere Pánovej. V zborovej miestnosti sa potom mohli navzájom zoznámiť pri malom pohostení, pripravenom ochotnými sestrami. Z rúk brata farára a sestry zborovej dozorkyne si prevzali brožúru Tesnou bránou 2012. Veríme, že toto čítanie pomôže jubilantom ľahšie porozumieť Božiemu slovu a vyhradiť si preň čas každý deň. K prítomným sa básňou prihovril jubilant brat farár Vincent Blažko, spevom pozdravila sestra Anna Lichvárová, mladý brat Michal Nikerle prejavil úctu jubilantom klavírnym sólom a v podaní sestry Heleny Kotschovej zaznela Modlitba starej matere. Nakoniec zaznelo želanie: V pokojnom, tichom žitíi prúde, ďalší rad rokov nech vám rastie a každý deň nech sviatkom bude, prinesie radosť, lásku, šťastie.

Náš CZ navštívil v 19. nedeľu po Svätej Trojici farár Dr. Peter Pavlovič z Bruselu, pre ktorého, ako to sám vyznal, je náš popradský kostol jeho duchovný domov. Z kazateľne sme od neho mohli počuť kázeň slova Božieho na text J 6:24-36: Nasýtený ľud hľadá Ježiša, ktorý sa im stratil. Keď Ho nájdú, na ich otázky im odpovedá: usilujte sa nie o pomimuteľný pokrm, ale o pokrm pre večný život, ktorý vám dá Syn človeka. V dnešnej dobe

je úlohou každodenné uvedenie si Božej prítomnosti, aby honba za materiálnymi statkami nebola prvoradá. Lebo Ježiš riekol: „Ja som chlieb života, kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ Tieto slová platia aj pre nás, pamätajme na ne!

Cirkevníci z dcérocirkvi Spišská Sobota si 30. októbra pripomenuli 234. výročie posvätenia svojho chrámu. Brat zborový farár v kázni zdôraznil vieru a odhodlanie staviteľov chrámu, ktoré sú cez storočia motivujúce aj pre nás, ich potomkov, aby sme napodobňovali ich vieru.

POĎAKOVANIE

Pred tromi rokmi zborové presbyterstvo rozhodlo, že ofera z prvej nedele v mesiaci bude určená na opravy a údržbu nášho milého a nám drahého Božieho chrámu Svätej Trojice. Mnohí z vás na tento účel určili aj svoje milodary. A tak za tento čas sa už nazbierala taká pekná čiastka finančných prostriedkov, že presbyterstvo mohlo rozhodnúť o začatí s prvými, najakútnejšími opravami.

Vďaka vám, bratia a sestry, sme v tomto roku mohli vymeniť na chóre starú a už bezpečnosť ohrozujúcu

lavicu s podlahou, začať s náterom strechy a za finančnej pomoci od mesta Poprad vo výške 5 000 Eur aj s opravou a sanáciou vonkajšej omietky a náterov portálu a južnej strany kostola.

Všetky opravy a udržiavacie práce sú veľmi nákladné, ale vaša ochota a záujem zveľadiť a udržať to, čo nám bolo zverené a na čom nám nesmierne záleží, spolu s tohtoročnou pomocou mesta Poprad, nám umožnili začať s prácami a s Božou pomocou v nich aj v budúcom roku pokračovať.

SENIORÁTNE STRETNIUTIE MOS

Mikuláš Lipták, tajomník MoS ECAV; <http://www.memc.sk>

Téma „zahraničná misia“ prilákala v nedeľu poobede 16. októbra do mládežníckeho centra Ichthys vo Veľkom Slavkove vyše 30 členov Modlitebného spoločenstva – prevažne zo zborov Spišská Nová Ves a Poprad. Vedú-

ci strediska, Ing. Michal Findra, nás privítal textom z Matúša 15:8-9: „Tento ľud ctí ma perami, ale jeho srdce je ďaleko odo mňa; darmo ma však uctievať, keď ľudským príkazom učia ako učeniam (Božím).“ Skutočne ide o to, či si viac ctíme Boha, alebo máme svoje postranné záujmy.

Potom nám sestra Zuzka Kovalčí-

ková z Batizoviec svojím príjemným spôsobom s mnohými obrázkami predstavila svoje skúsenosti z jej ročného pobytu v Afrike – ako sa tam dostala, čo tam zažila a získala.

Aj keď vyrástla v kresťanskej rodine, až na strednej škole si uvedomila, že čo doteraz počúvala o Bohu, išlo akoby mimo nej. A tak prosila Pána Ježiša, aby zmenil jej život. Ako sa postupne roztápa zmrznuté mäso, tak sa postupne začali meniť jej priority. Stále viac priestoru v živote dávala Tomu, ktorý za ňu z lásky zomrel na kríži.

Vždy chcela ísť do Afriky, najprv iba ako zoológ, ale neskôr už kvôli ľuďom, ktorým veľmi chcela pomôcť. Najprv sa na dva mesiace vybrala do Ghany, aby s Wycliffovou misiou spolupracovala s domácimi pri preklade Biblie. Tam sa dozvedela, že najväčším problémom v Afrike nie sú hladomory, ani vojny, ale ... strach. Tamojší obyvatelia zo strachu pred temnými mocnosťami (pozostatky z pohanského náboženstva) neprijímajú nič nového, čo by im pomohlo.

V roku 2010 odišla do Afriky znova – najprv do Juhoafrickej republiky na zácvik a potom na desať mesiacov do služby do Zambie. Tentokrát išla cez juhoafrickú misiu FCE (Foundation for Cross-Cultural Education), ktorá má za heslo text z Izaiáša 62:10: „Prejdite, prejdite bránami, urovnávajte cestu ľudu, stavajte hradskú, odstraňte kamene, vztýčte koruhvu národom.“ Táto misia si stanovila za cieľ odstrániť „kamene“, ktorými v Afrike

sú hlavne strach zo zmeny tradícií a hriech (alkoholizmus, nemorálnosť, ...).

Zuzka nám predstavila Zambiu ako tradične kresťanský štát, kde síce nemali občiansku vojnu, ale väčšina obyvateľstva je nakazená chorobou AIDS. Priemerný vek je tam preto len 37 rokov a žijú vo veľkej biede. Majú biedne aj školstvo a zdravotníctvo (aj 100 žiakov v triede bez tabule a lekár v nedohľadne). Ako absolventke poľnohospodárskej univerzity v Nitre, jej bola blízka práca na vzorovej farme. Praktickým spôsobom tak chceli naučiť domorodcov farmáričiť Božím spôsobom – lepšie využiť tie obmedzené možnosti pre obživu.

Bola tam úplne závislá na Bohu, neboli tam lekári, ani lieky, čo ju naučilo pokore. Jej služba bola vlastne založená na tom, aby dovolila Duchu Svätému, aby požehnané pôsobil cez jej každodenný život s domorodcami. Presvedčila sa o pravdivosti zásady: „Káž evanjelium! Ak je to nevyhnutné, použi slová!“ Lebo práve náš život je tou Bibliou, ktorú ľudia okolo nás najviac čítajú. Misia nie je o robení, ale o bytí. Pracuje cez nás totiž Duch Svätý – my Mu to len máme dovoliť. A tak povzbudila aj nás, aby sme boli verní správcovia evanjelia, aby sme žili svoj život svedkov Ježiša Krista a podporovali aj misiu – modlitebne a prípadne aj finančne.

Na záver bola po prestávke ešte živá diskusia, v ktorej odpovedala na naše otázky o tamojších bohoslužbách, poverčivosti, šamanoch, malárii

a o iných zaujímavostiach. Prezradila nám aj to, že sa do Afriky ešte chce vrátiť, lebo tam jednoznačne viac získala, ako obetovala. Celé podujatie bolo

také zaujímavé, poučné a povzbudzujúce, že keby Zuzku pozvali na takúto prezentáciu, iste by to bol veľký prínos aj pre ďalšie cirkevné zbory.

NEVLÁDZEŠ – NEVERÍŠ SI – SI ZNEPOKOJENÝ?

Stano Račko

Rim 14:1-8: „Slabého vo viere sa ujímajte a nie aby ste posudzovali jeho zmýšľanie. Jeden verí, že môže všetko jest: slabý je len zeleninu. Kto je všetko, nech nepohrdá tým, kto neje všetko, a kto neje všetko, nech nesúdi toho, čo všetko je. Veď Boh ho prijal. Kto si ty, že súdiš cudzieho sluhu? Svojmu Pánovi stojí alebo padá. Ale bude stáť, lebo Pán má moc udržať ho. Nieкто súdi, že jeden deň je viac ako druhý: iný zas súdi, že všetky dni sú rovnaké. Len nech je každý presvedčený o svojom. Kto zachováva niektorý deň, Pánovi ho zachováva, a kto nezachováva niektorý deň, Pánovi ho nezachováva. A kto je všetko, Pánovi je, lebo Bohu ďakuje, kto však neje všetko, Pánovi neje, a tiež Bohu ďakuje. Nikto z nás totiž nežije seba a nik seba neumiera. Lebo ak žijeme, Pánovi žijeme, ak umierame, Pánovi umierame. A tak či žijeme, či umierame, Pánovi sme.“

V dnešnej hektickej dobe je vzácnosť nájsť si chvíľku sám pre seba, pre stretnutie s Ním. Unavený po príchode z práce, si človek trochu vydýchne a večer opäť mnohých z nás čaka-

jú ďalšie neodkladné povinnosti - dokončiť to, čo sme nestihli cez deň. Tak mnohí z nás žijeme.

Nie je výnimka pracovať aj počas víkendov, teda aj v nedeľu – Pánov deň. Žiaľ, aj toto je akási daň „z pridanej hodnoty“ systému a dobe, v ktorej žijeme, aby sme mohli vôbec fungovať. Veľa bratov a sestier i z nášho spoločenstva (vrátane mňa) často vidím ako v nedeľu „kráčame“ za svojimi povinnosťami namiesto toho, aby sme kráčali cestičkou do nášho kostolíka. Nieкто má možnosť pracovať v obchodnom reťazci, v službách či súkromnom sektore, kde práca v nedeľu nie je nič výnimočné. Zámerne spomínam slovo možnosť. Možností a príležitostí je pomerne málo, preto sme vďační Pánu Bohu aj za to, že nám nieкто dáva chlebič, že máme z čoho žiť. Modlite sa aj za nás – tých, ktorých miesta v kostole sú niekedy opustené. Nie preto, že nechceme byť v spoločenstve na službách Božích, ale jednoducho sú situácie, keď si nemôžeme vybrať; určite poznáte to známe: ak sa ti nepáči, môžeš ísť.

Preto sú mi vzácne chvíle, keď si môžem sadnúť do svojej lavice, počuť slovo Božie z úst nášho brata farára či

iného Božieho služobníka, oddýchnuť si, načerpať nové sily a povzbudenie. Pre mňa sú oázou pokoja aj chvíle strávené pri počítači – keď ostatní domáci sledujú niečo v televízii, ja si s radosťou prečítam srdce i dušu potešujúce e-maily či zaujímavé články na webstránkach s náboženským obsahom, vrátane počúvania kresťanskej hudby ...

A na internete som našiel i myšlienky, ktoré pripájam a tak sa chcem s tebou, milý brat či sestra, podeliť:

Hovoriš si: Je to pre mňa nemožné. / Boh hovorí: Čo je nemožné ľuďom, je možné Bohu.

Hovoriš si Som príliš unavený. / Boh hovorí: Pri mne nájdeš odpočinok.

Hovoriš si: Nikto ma skutočne nemiluje. / Boh hovorí: Milujem Ťa.

Hovoriš si: Nevládzem ďalej. / Boh hovorí: Moja milosť stačí, aby sa prejavila tvoja sila.

Hovoriš si: Nedokážem vyriešiť toľko vecí. / Boh hovorí: Budem viesť tvoje kroky.

Hovoriš si: Nevládnem to. / Boh hovorí: Dokážeš všetko, keď ťa posilňujem.

Hovoriš si: Som neschopný. / Boh hovorí: Ja mám moc uschnúť ťa.

Hovoriš si: Nemá to cenu. / Boh hovorí: Ak ma miluješ, všetko ti slúži na dobré.

Hovoriš si: Nedokážem si odpustiť. / Boh hovorí: Odpúšťam ti.

Hovoriš si: Neviem si poradiť. / Boh hovorí: Uspokojím všetky tvoje potreby.

Hovoriš si: Bojím sa. / Boh hovorí: Nedal som ti Ducha strachu.

Hovoriš si: Stále som znepokojený, znechutený a sklamaný. / Boh hovorí: Zlož na mňa všetky svoje starosti.

Hovoriš si: Mám slabú vieru. / Boh hovorí: Každému som dal toľko viery, koľko potrebuje.

Hovoriš si: Nie som dosť múdry. / Boh hovorí: Dávam ti múdrosť.

Hovoriš si: Cítim sa sám. / Boh hovorí: Nikdy ťa nezanechám, ani neopustím.

VÔŇA DRAHOCENNÉHO NARDU

Zuzana Valeková, koordinátorka MoS, presbyterka

Naša evanjelická cirkev ponúka dostatok priestoru na rôzne aktivity pre svojich členov, v ktorých sa môžu realizovať, rozvíjať svoju osobnosť a zároveň tak budovať spoločenstvo cirkvi. V tomto článku sa chcem zamerať

na modlitebné spoločenstvo (MoS). Som vďačná Pánu Bohu, že aj v našom cirkevnom zbore má ono svoje pevné miesto, že všetci, ktorí sa stretávame (a pozývame aj ďalších, každý štvrtok o 16:30 h), prichádzame k modlitbám, nábožnému spevu a uvažovaniu nad Písmom svätým s radosťou. Stretnutia majú svoje „čaro“ a udejú sa na nich

niekedy zaujímavé udalosti. O jeden pozoruhodný zážitok by som sa teraz chcela s vami podeliť.

V Biblii sa na viacerých miestach spomína drahocenný nard, nardová masť či olej. Napríklad Mk 14:3 „A keď bol v Betánii, v dome Šimona Malomocného, a sedel tam za stolom, prišla žena, ktorá mala alabastrovú nádobu nardovej masti, pravej a veľmi drahéj, a rozbijúc alabastrovú nádobu vyliala masť na jeho hlavu.“ Alebo tiež J 12:3 „A Mária vzala funt masti z pravého a drahocenného nardu a pomazala nohy Ježišove a poutierala nohy Ježišove svojimi vlasmi, a dom sa naplnil vôňou masti.! Zmienky nájdeme i v evanjeliách podľa Lukáša (7:36-38) či Matúša (26:6-7). Veľavravný je aj tento text Marka (6:14): „vyháňali mnohých démonov, olejom pomazali mnohých nemocných a uzdravovali ich.“

O narde sme nevedeli aký je, ako vonia, hoci Biblia o ňom hovorí. Áno, teraz už môžem použiť minulý čas, pretože my na stretnutí MoS sme mali fľaštičku nardového oleja, mohli sme ho vidieť, ovoňať i natrieť sa ním. Zásluhu na tom má setra Soňa Slahová, ktorá sa začiatkom októbra vrátila z cesty po svätej zemi. Ako povedala, „v Izraeli išla špeciálne po narde“ - všade sa tam naň pýtala a po veľkej námahe sa jej napokon podarilo kúpiť ho a potom priniesť na naše stretnutie MoS. Nardový olej tu mal veľký úspech, bolo to milé prekvapenie a všetky sestry boli zvedavé - chceli sme sa tohto

drahocenného nardu dotknúť, ovoňať ho a po troche i aplikovať na pleť. A potom, presne tak, ako píše evanjelista, „vôňa nardu naplnila miestnosť“. Aj my sme tak mohli začuť vôňu akou sa naplnila miestnosť, keď Mária pomazala Ježiša pred Jeho smrťou. Pre mňa to bol úžasný zážitok, priam zázrak - drahocenný nard sa v tej chvíli stal mostom cez tisíročia, mostom s dobou, keď náš Spasiteľ Pán Ježiš Kristus sa stal človekom, keď bol pomazaný pred smrťou, aby zomrel za nás všetkých aj za mňa ...

Pane Ježiši, ďakujeme Ti za cirkev, ďakujeme za spoločenstvo, ktoré môžeme mať cez cirkev s Tebou i s ostatnými domácimi viery, ďakujeme, že Ti v našej evanjelickej cirkvi môžeme slúžiť rôznymi darmi, ktorými si nás Ty obdaroval.

Ďakujeme za Tvoje slovo - Písmo sväté, z ktorého Ťa môžeme poznávať a počúvať, ako si Ty, pravý Boh, žil tu na zemi v ľudskom tele. Ďakujeme za Tvoju lásku žiariacu z evanjelií a celej Novej zmluvy. Ďakujeme, že až dodnes, aj pri nás a s nami, konáš zázračné veci, že sa nám rôznym spôsobom pripomínaš. Ďakujeme, že ako vôňa drahocenného nardu naplnia priestor, tak Ty svojou drahocennou láskou naplnáš naše vnútro. Buď vždy v nás a s nami. Amen.

A ešte niekoľko zaujímavostí o narde: Nard pravý (*Nardostachys jatamansi*) je 0,5 - 1 m vysoká bylina, korene sú voňavé, vytvárajú odnože. Listy sú tenké, 15- 17 cm dlhé a 3 cm široké.

Kvety sú ružové a rastú v trsoch. Plody sú chlpaté. Rastie na strmých svahoch v nadmorských výškach 3000 - 5000 m, preto niet divu, že pochádza z Himalájí. Má pozitívne účinky pri leukémii, uvoľňuje dýchacie cesty, podporuje vykašľávanie a používa sa na liečbu tráviaceho ústrojenstva a žlčových

ciest. Rastlina rastie divoko, dopyt je však veľký. V severozápadných oblastiach Himalájí je to ohrozený druh. Príležitostne sa pestuje v Číne, Indii a Japonsku. Jej hindský názov Jatanmansi znamená pramienok vlasov. Je to akýsi odkaz na vzhľad korenkov a odnoží, z ktorých sa olej vyrába.

NEVYPOČUTÁ MODLITBA

<http://chcemviac.com>

Stretávaš sa s nevypočutím modlitby? Neodpovedá Boh na nejakú z tvojich zúfalých prosieb o uzdravenie, financie alebo ochranu? Všetci pocítujeme rozhorčenie, keď naša najväčšia snaha o komunikáciu končí neuspokojivou, alebo, čo je ešte horšie, nijakou odpoveďou. Rozmýšľame: „Počul Boh vôbec moju prosbu?“ Keď sa modlíme a okamžite sa nedostavia zreteľné výsledky, myslíme si, že Boh naše modlitby zamietol. V Jakubovi 5:13-16 sme nabádaní, aby sme sa vytrvalo modlili s prísľubom mocných a úžasných účinkov. Prečo Boh zdôrazňuje dôležitosť modlitby, a potom sa rozhodne neodpovedať radostným vypočutím?

Keď Boh odpovedá na modlitbu, najprv reaguje na náš postoj, tak ako rodič odpovedá svojmu vzácnemu dieťaťu (Ž 103:13-14). Naše detinské skutky a postoje veľmi často vplývajú na želané výsledky modlitby. Neodpustenie (Mk 11:25-26), sebeckvo (Prí-

sl 21:13), pochybnosti (Mt 21:21-22), žiadostivosť (Jk 4:2-3), pýcha (2Kron 7:14-15) a tvrdohlavosť (Zach 7:11-13) bránia Božej túžbe na modlitbu odpovedať.

Modlitba nie je občasný jednostranný rozhovor. Nie je ani záruka života bez bolestí a zápasov. Modlitba znamená úprimne uznať, že Boh je zdrojom všetkej moci a veriť, že svojimi odpoveďami, či už očakávanými, alebo neočakávanými uskutoční ešte väčšie veci (Iz 46:9-10; 64:3).

Modlitba znamená úprimne uznať, že Boh je zdrojom všetkej moci a veriť, že svojimi odpoveďami, či už očakávanými, alebo neočakávanými uskutoční ešte väčšie veci.

Matt a naša dcéra Jackie boli obaja hudobníci a stali sa z nich blízki priatelia. Keď spievala v chválospevovej skupine, Matt ju podporoval hrou na bicie. Jeho najhlbšou túžbou bolo vyučovať Božie Slovo a vstúpiť do tejto služby. Spoločné záujmy ich zblížili. Na začiatku strednej školy Jackie dúfala, že bude môcť chodiť na rovna-

kú univerzitu. Neskôr však Mattovi diagnostikovali pokročilé štádium rakoviny lymfatických uzlín. Jackie si spomína: „Mala som veľkú vieru, že Boh Matta uzdraví. Mal v sebe obrovskú vášeň stať sa kňazom a učiť druhých. Vedela som, že Boh mu nezvezme život, pretože mohol v tomto svete veľa zmeniť.“ Modlila sa za jeho uzdravenie.

Keď bola Jackie v maturitnom ročníku, v septembri Matt zomrel. Jackie reagovala hnevom a nedôverou voči Bohu, lebo sa zdalo, že neodpovedal na jej modlitby. „Najprv som vinila Boha, potom som začala viniť seba. Myslela som si, že som sa nemodlila dosť vytrvalo, možno som v modlitbách náhodou vynechala nejaký deň.“ Po maturite začala chodiť na kresťanskú univerzitu. Prostredníctvom priateľov sa začala oslobodzovať od bolesti a smútku, ktorý ju v samote zvnútra zožieral. „Až keď som o svojom trápení povedala niekomu inému, začalo sa uzdravovanie a ja som znovu prežila Božiu lásku a silu.“ (2Tes 2:16-17)

Matt nás všetkých naučil, že si večný vzťah s Bohom cenil viac ako akýkoľvek dočasný život, ktorý by prežil na zemi. Všetci sme sa modlili, aby Matt žil a Boh odpovedal úžasným „Áno!“ (J 11:25) V poslednom semestri prvého ročníka na vysokej škole stretla naša dcéra Michaela. „Spočiatku ma priťahovala jeho veľká láska k Bohu. Spoznala som, že Boh naplňa svoj plán v životoch nás

všetkých.“ Dnes Michael slúži Pánovi, s obrovským nadšením vyučuje druhých a rozdáva medzi nimi Božiu lásku. A keď Jackie spieva o Božej veľkosti, jej oddaný manžel Michael ju sprevádza hrou na bongu. (Jer 29:11)

Niekedy Boh na naše úpenlivé prosby odpovie „nie“. Nijaký oneskorený alebo neočakávaný výsledok nás ale nemusí sklamať. Aký je skutočný Boží cieľ, keď odpovedá na naše modlitby? (J 14:13) Čo v nás chce Boh zdokonaľiť pomocou modlitby? (J 16:23-24) Chce, aby sme Mu prinášali každú potrebu a On odpovie (áno alebo nie) podľa svojho charakteru a podľa svojej vôle. Boh nikdy nenaplní žiadosti, ktoré odporujú Jeho vôli. Keď nám odpovedá „áno“, zvyčajne nás to teší a sme šťastní, Boh nám však šťastie nikdy nezasľúbil. Šťastie je založené na okolnostiach, ale Boh nám chce dať nekončiacu radosť, obzvlášť, keď Jeho odpoveď znie: „Nie, stane sa to v čase, ktorý určím Ja, nie ty. Nie, ja zjavím svoju slávu.“

V Lukášovi 22:41-44 sa Ježiš trápil myšlienkami na udalosti vedúce k Jeho smrti. Vo vrúcnej modlitbe je Jeho najväčšou túžbou podriaďiť sa Božej vôli a nenechať sa odradiť trápením a bolesťou. (Žid 12:2) Keď sa neprestajne modlíme (1Tes 5:16-18), Boh vždy odpovedá a každá odpoveď prináša radosť.

Z knihy Peter Dubec, Základná škola utrpenia pripravila Ľubomíra Váľková

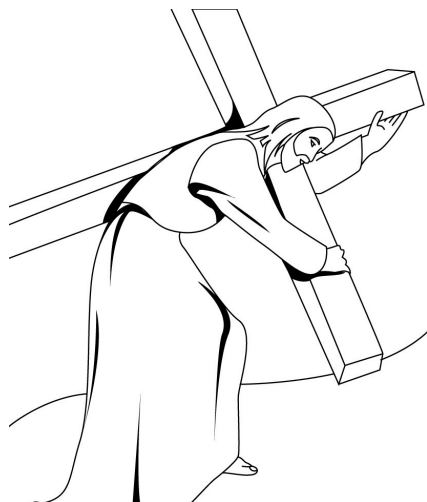
Ef 4:16: „On spája a zväzuje celé telo všetkými spojivami spoločnej služby a dáva každej časti pôsobiť primerane, aby telo rástlo a budovalo sa v láske.“

V Žalmoch, ale aj v Evanjeliu, čítame o zaslúbeniach, ktoré dal Boh Svojim verným. Vydáme sa teda Jeho lásky, snažíme sa žiť podľa Jeho vôle, ale život sa akosi nezlepšuje. Pýtame sa: „Prečo sa mám rovnako, ako vlašní ľudia zo zboru, ktorým je Boh často ukradnutý?“ Odpoveď je: Pretože tvoríme jedno telo. Keď je zapálené hrdlo, celý organizmus sa ocitne v horúčke, bojuje, vydáva energiu, aby chorý orgán mal čo najviac živín a dokázal vzdorovať. Mnohých deprimuje, že naša situácia závisí od celého „tela“. Keď nikto nebude kradnúť, bude lepšie. Ale keď skoro všetci kradnú, najhoršie sa má práve ten čestný, čo vydáva „seba v obeť“, aby sa ľudia naučili nekradnúť, aby spoločnosť bola poctivá, pretože len tak môže nastať blahobyť pre národ.

Zapálení kresťania skôr, či neskôr pochopia, že ich osud závisí nielen od ich viery, ale aj od zboru, či cirkvi, v

ktorej žijú. Majú na výber. Ísť za tým, čo je lepšie pre nich, alebo môžu ostať, čo je omnoho ťažšie, no pomôže to ostatným členom zboru napredovať. Rýchlejšie napreduje ľahká bríčka ťahaná dvanástimi tátošmi, ako veľký voz, do ktorého je zapriahnutý jeden koník. Ale Ježiš povedal: „tí, čo sú prví, môžu byť nakoniec poslední“ (L13:30). Chcel nám dať najavo, aby sme sa netrhali od seba, ale v láske niesli bremeno ostatných bratov a sestier, pretože chamtivosť nie je v Božích očiach dobrá. Ani tá duchovná nie.

Čo robiť, keď trpíme, lebo ostatní členovia cirkvi nedbajú o spravodlivosť? Hľadať ďalších ochotných ľudí, stretávať sa s nimi na modlitbách, povzbudzovať sa, evanjelizovať a ukazovať cestu ku Kristovi. Čím viac pliec ponesie bremeno, tým bude pre každého ľahšie.

Zdroj: internet

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie. Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného. Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým sa jej zveril, keď mal problémy, a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach. Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ ju však nemal veľmi rád, málokedy si ju všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku.

Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliciteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy. Rozmýšľal: mám štyri ženy, keď zomriem, určite nebudem sám. No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolať svoju štvrtú ženu a povedal jej: „Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?“ Žena

odvrkla: „Nikdy! Čo ti to zišlo na um?“ Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla. Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Ale ešte mal nádej.

Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: „Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?“ Ale aj ona ho odbila: „Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš znova sa vydáam.“ Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu.

Povedal jej: „Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?“ No ani ona nevyplnila jeho želanie. „Lutujem,“ povedala, „ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám.“ Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie.

No skôr ako vydýchol, začul hlas: „Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš.“ Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s lútosťou a plačom povedal: „Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu.“

Každý z nás má vo svojom živote štyri manželky: Štvrtá žena je naše

telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho. Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným. Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jedine duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia ...

POMINUTEĽNÝ A PREDSA VEČNÝ! (IZ 40:6-8)

Zo zamyslení „Dobrá sejbá 2011“ pripravila Soňa Slahová

Boh mocným hlasom nariaďuje: „Volaj!“ Prorok sa pýta: „Čo mám volať?“ Vtedy mu Boh ohlasuje, že človek je len bezcennosť: „Každé telo je tráva a všetka jeho nádhera sťa poľný kvet...“ Čo iné ako tráva by mohlo lepšie vyjadriť pomínutelný charakter človeka? Tráva, ktorá môže počas hodiny pod slnečnými lúčmi zvädnúť alebo môže byť odrazu pokosená! Všetci ľudia bez výnimky – „každé telo“ – sa vyznačuje krajnou krehkosťou „Všetka jeho nádhera sťa poľný kvet.“ Nech už je kvet akokoľvek krásny, môže skoro zvädnúť a rýchlo sa pomínie. Rovnako aj človek sa pomínie s celou svojou pýchou a svojím leskom. „Usychá tráva, vädne kvet.“ Ako vietor, prinášajúci sucho, berie rastlinám život, tak stačí, aby nejaká

skúška zasiahla človeka a jeho život sa môže zmeniť. Boh dáva život svojim „dychom“ alebo svojím „Duchom“ (1M 2:7), ale tiež vykonáva súd.

Skutočne, ľudia sú ako tá tráva. Každý človek je krehký, ale aj my všetci ako celok. Toto pokorujúce zistenie sa vzťahuje na celé ľudstvo. Napriek tomu je utešované slovami: „Ale slovo nášho Boha zostáva naveky.“ Pred Bohom nie sme nič a môže nás len postihnúť Jeho spravodlivý súd. Ale Jeho Slovo zostáva naveky, a to nám ukazuje cestu pokánia a cestu života. Je to cesta viery, ktorá vedie od pomínutelnosti k večnosti!

„Veď neviete, čo bude zajtra s vašim životom; ste para, ktorá sa nakrátko ukáže a potom zmizne.“ (Jk 4:14)

„A to je večný život, aby poznali Teba, jediného pravého Boha, a ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (J 17:3)

Vincent Blažko
Príležitostná báseň
k strenutiu jubilantov 2011

Už jeseň prišla pred náš prah
aj vlasy striebrom zbeleli.
Ponad nás prešiel ne jeden mrak,
nejednu noc sme v slzách prebdeli.

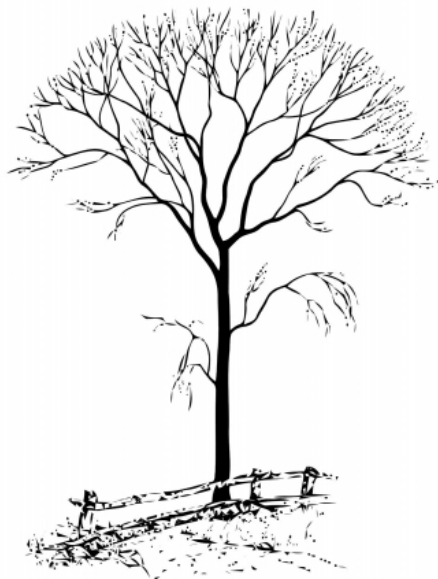
Každý z nás skúma svoje kroky,
každý z nás číta v spomienkach.
Veď sme prečkali mnohé roky,
dary sme dostali do vienka.

Vieme však, kto tým Darcom bol,
vieme, že máme nebeského Otca.
Ku nám sa skláňa milosti Boh,
lásku nám v kríži vkladá do srdca.

Naše modlitby a spevy
leteli priamo k nebesiam.
To nám dosvedčia chrámové steny,
ony počuli naše vzdychania.

Aj cez trápenia a strasti
viedla nás ruka Pánova.
Žijeme v krásnej, podtatranskej vlasti,
za všetko nech znie večná oslava.

Nevieme odhadnúť budúci čas
čo ešte na nás v žití čaká.
No chceme dozrieť ako dobrý klas,
naša duša pred Spasiteľom kľaká.

Oivind Andersen, Pri prameni

„Títo zotrúvali v apoštolskom učení a v spoločenstve, v lámaní chleba a na modlitbách.“ (Sk 2:42)

Tieto slová hovoria o prvých kresťanoch a isteže sú pre nás dobrým príkladom. Čo je najdôležitejšie v týchto slovách? Je to začiatok: „Títo zotrúvali...“ Môžeme povedať, že sa držali pevne vo viere. To, čoho sa držali, je správne nazývané ako štyri pramene sily. Ale žiadny prameň nie je na osoh, ak sa nenahneme a nenapijeme sa z neho. Ak nepoužívame prostriedky milosti, ktoré nám Boh dáva, nemáme z nich úžitok. To najdôležitejšie teda je, pevne sa ich držať a používať ich.

Apoštolské učenie, to je Božie Slovo, Biblia. Neexistuje žiadne iné učenie, ktoré by Biblia obsahovala. Po zmŕtvychvstaní začali učeníci chápať Písma a aj Ježišove slová o celej Starej zmluve: o Mojžišovom zákone, prorokoch a žalmoch. Pán Ježiš hovorí, že všetko svedčí o Ňom. Od začiatku až do konca hovorí Stará zmluva o Ňom. Samozrejme robí to aj Nová zmluva. Tá pokračuje a naplňa Božie svedectvo o Božom Synovi.

Pravdivý zdravý kresťanský život závisí od toho, ako sme otvorení prijímať celé Božie Slovo! Je nebezpečné robiť si len určitý výber podľa toho, čo si myslíme, že je správne. Je tiež nebezpečné vyberať si z Božieho Slova len veci, ktoré sa nás dotýkajú a zaují-

majú nás. Tiež môže byť nebezpečné útržkovité čítanie veršov, keď sa vytrhajú z kontextu.

Držíš sa pevne vo viere Biblie? Odpovedz na to sebe aj Bohu! Druhá vec, ktorej sa prví kresťania pevne držali, je spoločenstvo svätých. V takomto spoločenstve je v jeho strede prítomný Pán. Všade, kde sa kresťania stretávajú v Ježišovom mene, tam je aj On osobne prítomný. Zvlášť zaslúbil Pán Ježiš svoju prítomnosť malým skupinám. „Kde sa dvaja, alebo traja zídu v mojom mene, tam som medzi nimi prítomný.“ (Mt 18:20) Neznamená to však, že Pán Ježiš nie je prítomný, keď sme vo veľkom spoločenstve. Tam je tiež. V spoločenstve svätých zanecháva Boh svoje požehnanie (Ž 133). Hovorí, že Jeho meno tam prebýva. A tiež hovorí, že kde je Jeho meno spomínané, tam je On prítomný.

Pravidelné prichádzanie do spoločenstva svätých dáva nášmu kresťanskému životu silu. Zanedbávanie vedie k opaku. Robí nás otupených a chladných. Nič nemôže kres

www.bibliaaty.sk

„Ale, ako je napísané: Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“ 1K 2:9

Vo vlaku sedel malý chlapec. Bol horúci, prašný deň, celkom nevhodný na cestovanie. Bol to najmenej zaujímavý deň celého výletu. Ale človečik len trpezlivo sedel a pozoroval polia a ploty okolo nich, kým sa k nemu nenaklonila staršia, matersky vyzerajúca pani: „Môj milý, nie si unavený z tej dlhej cesty, z tepla a prachu?“ Chlapec sa jej pozrel do očí a s úsmevom odpovedal: „Áno, pani, trochu. Ale neprekáža mi to, pretože na konci cesty sa stretnem so svojím otcom.“

To je nádherná myšlienka. Nezáleží na tom, aký monotónny je náš život, nezáleží na tom, koľko rozčarovaní a bolesti prináša. Ako kresťania máme niečo, na čo môžeme upierať svoj zrak, na čo sa môžeme tešiť. Na konci cesty nás čaká náš Otec. To nám dáva silu. Toto zaslúbenie nás drží nad vodou. Stretne sa s nami náš Stvoriteľ a jeho odmena bude s ním.

Kresťania sa na túto odmenu tešia, ale nemali by prehliadať ani každodenné odmeny, ktoré prináša život s Kristom. Po prvé, máme istotu, že robíme správnu vec. To nám dáva s ničím neporovnateľný pokoj. Po druhé, máme odmenu v tom, že môžeme pomáhať ostatným. Toto uspokojenie je

hodné viac než striebro či zlato. Ako kresťania máme vedome vytvárať viac príležitostí a možností na pomoc ľuďom okolo nás. To nám prinesie požehnanie. Treťou odmenou, ktorú máme už v prítomnosti za vernú prácu pre Pána, je ďalšia práca, ktorú nám dáva. Je to jedno z dôležitých ponaučení z podobienstva o daroch. Tí, ktorí urobili mnoho, budú mať príležitosť slúžiť ešte viac, pretože sú čoraz viac podobní svojmu Majstrovi.

Náš Otec, premýšľame o odmene, ktorú máme ako kresťania sľúbenú už tu a vo večnosti. Prosíme, daj nám novú dávku tvojej milosti, aby sme mohli aj naďalej prijímať tvoje požehnanie.

HISTORICKÝ KALENDÁR

8. 11. 1921 - zomrel v Dolnom Kubíne právnik, básnik Pavol Országh Hviezdoslav (90. výročie)

16. 11. 1911 - zomrel v Senici evanjelický farár-senior, hymnológ, historik Ján Mocko, zakladateľ a člen výboru spolku Transcius (100. výročie)

18.11. 1806 - narodil sa v Krupine evanjelický farár, autor duchovných piesní Karol Braxatoris (205. výročie)

27. 11. 1951 - zomrela v Lučenci spisovateľka, národná umelkyňa Božena Slančíková-Timrava (60. výročie)

29.11. 1896 - narodila sa v Brne pracovníčka diakonie, spisovateľka Mária Rafajová (115. výročie)

17.12. 1921 - narodil sa v Liptovskom Jáne evanjelický farár, biskup VD, náboženský spisovateľ Július Filo st. (90.

výročie)

24.12.1616 - zomrel v Bytči obranca evanjelickej cirkvi, oravský župan, palatín Juraj Turzo; pochovaný je na Oravskom hrade (395. výročie)

25. 12. 1856 - narodil sa v Dolnom Kubíne evanjelický farár, generálny biskup, poslanec, redaktor, publicista, zakladateľ a predseda spolku Transcius Jur Janoška (155. výročie)

27. 12. 1936 - zomrela v Starej Turej spisovateľka, pracovníčka diakonie, autorka duchovných piesní Kristína Royová (75. výročie)

27. 12. 1921 - zomrel v Modre pedagóg, encyklopedista, prírodovedec, jazykovedec, prekladateľ, spisovateľ Ivan Branislav Zoch (90. výročie)

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

November

Ilavský Michal	3.11.
Bartková Mária	10.11.
Wernerová Emília	11.11.
Čičmanová Eva	22.11.
Gajan Ľubomír	26.11.

December

Pastrňák Pavel	21.12.
Dorčiaková Ema	24.12.

Zborový list, rozpis Služieb Božích a viac informácií o cirkevnom zbere nájdete aj online na: www.ecavpp.sk

Sviatosť Krstu svätého prijali: Karin Čajková

Manželstvo uzavreli: Mgr. Peter Klein a Mgr. Lenka Grmanová, JUDr. Rastislav Dindoš a Mgr. Lucia Rusnačková

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Eva Hollá (82), Irena Husárová (84), Ján Ferianc (60) a Ján Vojs (50)

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA
V ZBOROVEJ MIESTNOSTI NA UL. 1. MÁJA.:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:00 h a 2. roč. o 16:00 h

spevokol – každú stredu o 17:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 16:30 h

biblická hodina – každý štvrtok o 18:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

POZVANIE

Srdečne pozývame na zborové popoludnie v nedeľu 4.12.2011 o 14:30 h v zborovej miestnosti na Ulici 1 mája, ktoré bude venované misii v Afrike. Zuzka Kovalčíková, mládežníčka z cirkevného zboru ECAV Batizovce, bude rozprávať o svojich dobrodružstvách z misie v africkej Zambii, o radostiach a ťažkostiach tohto poslania, o Božom vedení pri zvestovaní evanjelia. Nenechajte si ujsť zaujímavé rozprávanie - všetci ste pozvaní!

SLUŽBY BOŽIE V JANUÁRI:

1. Ne. 09.00 - Poprad, novoročné Služby Božie
 10.30 - Stráže, novoročné Služby Božie

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, www.ecavpp.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová, Alena Chlebovcová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

NOVEMBER

- 2. Ut. 18.00 - Poprad, Pamiatka zosnulých
- 6. Ne. 09.00 - Poprad, 20. Nedeľa po Svätej Trojici
10.30 - Stráže, 20. Nedeľa po Svätej Trojici
- 10. Št. 18.00 - Poprad, biblická hodina
- 13. Ne. 09.00 - Poprad, Predposledná nedeľa cirk. roka
10.00 - Sviatosť Večere Pánovej
- 17. Št. 18.00 - Poprad, biblická hodina
- 20. Ne. 09.00 - Poprad, Posledná nedeľa cirk. roka Nedeľa večnosti
10.30 - Stráže, Posledná nedeľa cirk. roka Nedeľa večnosti
- 24. Št. 15.00 - Biblická hodina, DD Xenón
18.00 - Poprad, biblická hodina
- 27. Ne. 09.00 - Poprad, 1. adventná nedeľa
10.30 - Spišská Sobota, 1. adventná nedeľa,
sviatosť Večere Pánovej
- 30. St. 15.00 - biblická hodina, DD Komenského

DECEMBER

- 1. Št. 18.00 - Poprad, večerné adventné Služby Božie
- 4. Ne. 09.00 - Poprad, 2. adventná nedeľa
10.30 - Stráže, 2. adventná nedeľa, sviatosť Večere Pánovej
- 8. Št. 18.00 - Poprad, večerné adventné Služby Božie
- 11. Ne. 09.00 - Poprad, 3. adventná nedeľa
10.00 - Sviatosť Večere Pánovej
- 15. Št. 18.00 - Poprad, večerné adventné Služby Božie
- 18. Ne. 09.00 - Poprad, 4. adventná nedeľa
10.00 - Sviatosť Večere Pánovej
10.30 - Stráže, 4. adventná nedeľa
- 21. St. 15.00 - DD Komenského, sviatosť Večere Pánovej
16.00 - DD Xenón, sviatosť Večere Pánovej
- 24. So. 15.00 - Spišská Sobota, štedrovečerné Služby Božie
17.00 - Poprad, štedrovečerné Služby Božie
- 25. Ne. 09.00 - Poprad, 1. slávnosť Vianočná
10.30 - Stráže, 1. slávnosť Vianočná
- 26. Po. 09.00 - Poprad, 2. slávnosť Vianočná
- 31. So. 16.00 - Spišská Sobota, silvestrovské Služby Božie
18.00 - Poprad, silvestrovské Služby Božie